

ПРОБЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ БЕЗПЕЧНОСТІ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Є. В. САВЧУК старший. викладач кафедри безпеки життєдіяльності, екології та хімії

Одеський національний морський університет, Україна, м. Одеса

Екологічна безпека продуктів харчування – глобальна проблема, оскільки зачіпає не лише здоров'я людини, але впливає на всю економіку країни. Якість продуктів харчування впливає на рівень життя, соціальну активність людини, впливає і на демографічний аспект його існування.

Світові глобалізаційні процеси, розвиток торговельних відносин наполегливо вимагають і нових підходів до забезпечення якості, і безпеки життя в Україні. Гармонійний розвиток людини, її здоров'я багато в чому пов'язані з характером харчування й навколишнім середовищем. Використання антибіотиків при вирощуванні худоби й птиці, синтетичних антиоксидантів для продовження терміну зберігання, надмірне захоплення нетрадиційними добавками шкодить не тільки здоров'ю, але й життю кожного українця.

Правовою основою забезпечення продовольчої безпеки є Конституція України, Закони України "Про основи національної безпеки України", "Про прожитковий мінімум", "Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року", "Про державну підтримку сільського господарства України", "Про зерно та ринок зерна в Україні", "Про молоко та молочні продукти", "Про державний матеріальний резерв", "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про безпечність та якість харчових продуктів", "Про дитяче харчування", "Про стандартизацію", "Про підтвердження відповідності", "Про захист прав споживачів", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення", "Про ветеринарну медицину", "Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них", "Про насіння та садивний матеріал" інші закони, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інші нормативно-правові акти.

В Україні система гарантування безпечності харчових продуктів включає чотири міністерства: Міністерство охорони здоров'я, Міністерство аграрної політики та продовольства, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство екології та природних ресурсів та сім комітетів і служб: Державна санітарно-епідеміологічна служба, Державна служба з карантину рослин, Державний комітет ветеринарної медицини, Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики, Державна митна служба, Державна екологічна інспекція, Національне агентство з акредитації.

Велика кількість органів виконавчої влади що здійснює державний контроль і нагляд на споживчому ринку, призводить до перетинання та дублювання їх функцій.

Відсутність чітких єдиних вимог до маркування створює неабиякі труднощі при здійсненні державного нагляду, зокрема щодо ідентифікації

продукції, а застарілі інструменти регулювання підривають експортні можливості України, знижують конкурентоспроможність її сільського господарства та харчової галузі в цілому. Більшість країн світу не визнають українську систему регулювання безпечності харчових продуктів, оскільки вона все ще не відповідає вимогам СОТ.

Відтак проблема забезпечення національної безпеки в сфері безпечності харчових продуктів набула в нашій державі безпрецедентної гостроти. Для розв'язання цієї проблеми необхідно створити єдиний державний орган, який буде регулювати безпеку продуктів харчування та єдиний нормативний документ, який буде новою правовою основою забезпечення продовольчої безпеки України.

СТАН ЗАХИСНИХ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

І. С. САГАЙДАК, канд. техн. наук, доцент кафедри техногенно-екологічної безпеки

Н. Л. АВРАМЕНКО, канд. техн. наук, доцент кафедри техногенно-екологічної безпеки

Національний університет державної податкової служби України, м. Ірпінь

В Україні забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту здійснюється єдиною державною системою цивільного захисту (ЄДС ЦЗ), яка складається з функціональних і територіальних підсистем та їх ланок. Залежно від масштабів і особливостей надзвичайної ситуації (НС), що прогнозується або виникла, ЄДС ЦЗ функціонує в 4-х режимах: повсякденного функціонування; підвищеної готовності; надзвичайної ситуації; надзвичайного стану [1].

26.01.2015 р. Кабінет Міністрів України своїм розпорядженням № 47-р «Про встановлення режимів підвищеної готовності та надзвичайної ситуації» перевів територіальні системи Донецької та Луганської областей у режим надзвичайної ситуації, а інші – у режим підвищеної готовності. Режим підвищеної готовності вводиться з метою забезпечення повної координації діяльності всіх органів влади та негайного реагування на будь-які надзвичайні події або загрозливі чинники для цивільного захисту населення. Це передбачає уточнення планів реагування на НС, планів евакуації населення, створення оперативних та мобільних груп, які будуть, у разі виникнення НС, негайно реагувати на такі випадки, а також інші заходи, зокрема приведення у готовність захисних споруд (ЗС), систем оповіщення населення тощо.

Крім цього, Указом Президента № 139/2015 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18.02.2015 р. «Про додаткові заходи щодо зміцнення національної безпеки України», в якому КМУ поставлено завдання, зокрема, про невідкладну організацію забезпечення готовності ЗС цивільного захисту до використання за призначенням та посилення контролю за станом їх готовності. Тому терміново постало